

біе безъ причинѣ слугы-тѣ и слугиин-тѣ си, а за това да плаща глобж на правительство-то. Въ града кѫща-та и на поле-то кѫщи-тѣ му ся повредихж. Съ малъкъ расходъ можеше да гы потегне; но той жалеше и него, затова найпослѣ ся повалихж, или и совсѣмъ ся съборихж. Кога дойлехъ сиромаси да поискать отъ него милостиинж, той гы испаждаше. Кога потрѣбваше на сосѣда му пѣкое сѣчиво, той не му даваше, за да ся не поквари, ако бы было и твърдѣ нужно сосѣду. Затова пѣмаше человѣкъ да го обычай: никой не му желаеше добро-то, и кога му потрѣбваше иѣчто, той бѣ принуденъ да го купи съ двойнѣ и тройнѣ цѣни. Найпослѣ ся взе да работи всичко самъ, что то и дрехи-тѣ си самъ да шие, та да не плаща за шиетъ. Оттова найважны-тѣ му работы оставахж повечето въ небреженіе, тщеты-тѣ му ся увеличавахж отъ день на день помного. Ни-кога не ядеше доволно до сытость, и много пѧти избираще ястія вредителни за здравиє-то, само за-что то бѣхж помалоцѣнны, По тѣсъ причинѣ подирь малко время легнѣ злѣ боленъ. Можеше негли да ся исцѣли, но лѣкаря-тѣ и лѣкарства-та бѣхж за него вещи многоиждивителни. Слѣдъ дѣлж болесть, въ продѣлженіе на коjkто работы-тѣ му вървехж отъ лоше по на лоше, когато най послѣ умрѣ, не оставилъ на слабый си сынъ друго, освѣнъ кѫщи готовы да